

Кафедра української мови

**ЛІНГВІСТИЧНІ СТУДІЇ
МОЛОДИХ ДОСЛІДНИКІВ**

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

ВИПУСК 1

Рівне-Острого-Оломоуць – 2011

УДК
ББК
Р

Лінгвістичні студії молодих дослідників : Збірник наукових праць. – Рівне-Острог-Оломоуць : Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2011. – 176 с.

УДК 811.161.2'373.43

Вдович Тетяна*(Науковий керівник – Вокальчук Г. М., доктор філологічних наук, професор)*

ФОЛЬКЛОРНА ОСНОВА ОКАЗІОНАЛЬНИХ ФЛОРОЛЕКСЕМ У ПОЕЗІЇ ХХ–ХХІ СТОЛІТТЯ

У статті розглядається семантика мотивованих фольклором авторських флоролексем в українській поезії ХХ ст.

Ключові слова: авторський лексичний новотвір, флоролексема, українська поезія ХХ ст., фольклор, неологія.

В статье рассматривается семантика мотивированных фольклором авторских флоролексем в украинской поэзии ХХ в.

Ключевые слова: авторское лексическое новообразование, флоролексема, украинская поэзия ХХ века, фольклор, неология.

The article is devoted to the analysis of authors' florolexemes' semantics, which are motivated by folklore in Ukrainian poetry of the XX century.

Key words: author lexical new-formation, florolexeme, Ukrainian poetry of the XX century, folklore, neology.

Поетична мова ХХ–ХХІ століття характеризується надзвичайною строкатістю, однією із складників якої є авторські лексичні новотвори (далі – АЛН), що стають об'єктом системних лексикографічних досліджень в україністиці, починаючи з 70-х років минулого століття [3, с. 161].

Вагомий внесок у дослідження АЛН зробили І. К. Білодід, Ващенко В. С., В. М. Русанівський, Н. М. Солюгуб, В. А. Чабаненко, О. А. Стишов, Г. М. Вокальчук, Ж. В. Колоїз, Н. А. Адах, Н. В. Гаврилук та ін.

Мета пропонованої статті полягає в аналізі фольклорної основи тематичної групи АЛН, що містять у своїй структурі компонент флористичної семантики. Актуальність досліджуваного питання пов'язана зі значною поширеністю назв рослин у будь-якій мові, а також високою частотністю вживання індивідуально-авторських флоролексем (далі – ІАФ) в українському поетичному лексиконі ХХ–ХХІ століття. Зазначимо принагідно, що, наприклад, "Російський семантичний словник" [9] містить 1580 одиниць, об'єднаних архісемою 'рослина', а малодосліджена на сьогодні тематична група українських поетичних АЛН із флористичним компонентом становить близько 650 одиниць.

Наукова новизна дослідження полягає в тому, що раніше в мовознавстві було розглянуто лише узуральні флоронайменування (А. І. Капська, Л. О. Симоненко, В. І. Кононенко, Я. В. Закревська, І. В. Качуровський, І. І. Коломієць, Д. В. Лісничий та ін.), а тематичну групу ІАФ ґрунтовно проаналізовано не було.

Джерельною базою дослідження стали ІАФ, розміщені в сучасних неологічних словниках [12], [13], [14], [15].

На наш погляд, поставлена мета найповніше зреалізується, якщо звернутися до ономасіологічного аналізу, основним завданням якого є визначення способів моделювання (добору мотиваторів) певного виду лексики.

Мова є витвором етносу, індикатором його життя, а рослинний світ є важливим елементом предметного світу загалом, тому має в мові кожного народу широке відображення. Із плином часу окремі рослини набувають сакрального значення, що виразно простежується в культових діях наших предків. На певну номінацію народ нашаровує своє культурне означення, яке ми називаємо символікою рослин. Саме цю символіку поети ХХ–ХХІ століття часто кладуть в основу індивідуальних новотворів, пов'язаних інтегративною семою 'рослина'.

Для встановлення зв'язку ІАФ із фольклором було виокремлено ономасіологічну базу, тобто архісеми 'рослина', та ономасіологічну ознаку (фольклорний мотиватор).

М. І. Костомаров зазначав, що поетичні порівняння "повинні опиратися на символ, бо інакше будуть лише грою слів, оманливим видінням і пролетять повз нас безслідно, не запавши ні на мить в серце.

Якщо поет порівнює красуню з трояндою, чи не маємо права ми його запитати: на якій основі він зближує настільки різні предмети?" [6, с. 59]. Таке запитання було б доречним під час аналізу складної за структурою і семантикою групи слів – ІАФ.

Поетичне змалювання об'єктів рослинного світу ґрунтується на давніх традиціях, що збережені в народних піснях, загадках, прислів'ях, приказках, легендах.

Передусім відзначимо характерну ознаку ІАФ, яка виразно відбиває зв'язок АЛН, об'єднаних архісемою 'рослина', з усною народною творчістю. Ця ознака, на нашу думку, полягає в набутті узуальними номінаціями, що нерідко використовуються поетами в ролі твірного слова у складі ІАФ, антропоморфних ознак. Це пов'язано зі споконвічною традицією українців одухотворювати навколишній світ. Цей факт зумовив появу різноманітних індивідуально-авторських мовних образів: *братове-дерева* (І. Драч), *солдат-дерево* (А. Таран), *дуб-дідуган* (М. Йогансен), *сестра-калина* (Б.-І. Антонич), *верба-мати* (В. Симоненко) тощо.

Відомо, що визначною особливістю українського фольклору, яка відбилася і в узуальному лексиконі, є широке використання утворень демінутивного характеру. А. П. Грищенко зазначає, що, "розглядаючи лексику з додатковим експресивно-оцінним значенням, необхідно звернути увагу на таку дуже важливу типологічну характеристику української мови як розвинена система творення демінутивних (зменшено-пестливих) лексичних одиниць" [10, с. 222]. Таку особливість простежуємо і в ІАФ: *берізка-янголиця* (Д. Павличко), *свічка-тополінка* (М. Сингаївський), *тюльпанінка* (В. Барка), *немовля-травінка* (С. Йовенко), *квіточка-дзвіночок* (Т. Осьмачка) та ін.

Унаслідок додавання до узуальних слів флоролексем, за якими закріплені традиційні асоціації, виникли такі складені АЛН (юкстапозити): *калина-дитина* (І. Драч) *дочка-калиненька* (О. Олесь). Про стійкість зазначених асоціативних зв'язків свідчить зокрема прислів'я: *Любийся калиною, коли цвіте, а дитиною, коли росте* [8, с. 246].

За народними уявленнями, калина виростає на місці поховання підступно вбитого брата чи сестри, і, як свідчать легенди, "*в тій калині поселяється душа небіжчика чи небіжчиці*" [5, с. 344]. Такою фольклорною мотивацією, імовірно, утворено АЛН *сестра-калина* (Б.-І. Антонич). Однак у поетико-функціональній природі цього АЛН можна простежити співвіднесеність із так званим "*калиновим мостом*", що у фольклорі символізує кровне поєднання родичів: *калинова вітка, як рідная тітка* [8, с. 253].

Про тісний зв'язок номінації *краса-калина* (А. Листопад) з фольклором також свідчать приказки: *Таке хороше, як калина; Дівчина, що в лузі калина* [8, с. 176], де зі словом *калина* пов'язується закріплення за рослиною традиційна асоціація – краса.

Відповідно до словника епітетів української мови, флоролексема *береза* в поетичному мовленні виявляє можливість сполучуваності зі словами *біла, білокора, білостанна, молода, одинока, срібнокора, струнка* [1, с. 31]. Натомість М. Зеров створює ІАФ *береза-жальбиця*, яка сягає українських, зокрема гуцульських, звичаїв. У гуцулів, зазначає М. І. Костомаров, на садибу померлого чіпляють березове гілля, а саме дерево є місцем перебування померлого, і лише коли його спалюють, померлий з вогнем відходить у вирій [6, с. 33].

Дерево *ясен* у фольклорі вважалось символом війни: якщо ворогові прислали гілку ясеня, це означало початок війни або попередження про неї [6, с. 143]. У поетичній творчості А. Малишка зустрічаємо АЛН *ясени-поводарі: І ясени-поводарі / Шумлять, до бурі неохочі*.

АЛН *терново-огненний* (І. Драч) також має фольклорну основу. Відомо, що одна із порід терену – диптам – отримала в народі назву "неопалимої купини". Цей терновий кущ виділяє ефірні пари, які можуть горіти, проте самої рослини вогонь не торкається. Така дивовижна властивість цього куща не могла пройти повз увагу наших предків, що закономірно віддзеркалено в усній народній творчості, а також і в наведеній ІАФ.

Окрім того, у народі стало традиційним порівняння терену з очима: *Очі як терночок, брови як шнурочок* [4, с. 407]. На базі цього зіставлення, імовірно, виникла ІАФ *терноокий* (М. Тимчак): – *Дай ру-ку! – / гукнула мені терноока пташина*.

Ще однією ІАФ з ономазіологічною базою *терен* є АЛН *терно-поле*, в основу якого, вважаємо, покладено приказку *прожив, як терновим полем пройшов* [11, с. 150], тобто зазнав багато лиха.

Згідно з уявленнями предків, збережених усною народною творчістю, дуби існували ще до народження світу. У народній пісні зафіксовано: *А на тім морі ой два дубочки, / На тих дубочках два голубочки. / Стали радитися як світ сотворити...* [5, с. 355]. У "Словнику епітетів української мови" бачимо сполучуваність лексеми *дуб* із такими словами на позначення віку: *сивий, старий, віковичний*,

столітній [1, с. 116]. Можливо, це й послугувало мотиватором для створення АЛН *дуб-дідуган*: *Дуб-дідуган серед дітей-тополь / На шахівниці лісовій, немов король, / Стояв і звав в атаку на рокаду.* (М. Йогансен).

Лексема *дуб* як символ чоловічої сили трапляється в ІАФ: *дуб-силач* (П. Усенко), *дуб-солдат* (П. Воронько), *крем'янь-дуб* (О. Ющенко), *велетні-дуби* (О. Олесь). Зазначені номінації в контексті вживаються зі сталими епітетами: *велетенський, великий, величезний, здоровенний, коренастий, міцний, могутній*.

Лексема *верба* в народній символіці й міфології є жіночим деревом, уособленням плодючості та материнства. Існує казка про походження верби з жінки, яка була наділена надзвичайною родючістю. Із задрощів богиня землі перетворила її на вербу: тіло зробила стовбуром, ноги – корінням [5, с. 351]. Можливо, такі уявлення лягли в основу ІАФ В. Симоненка *верба-мати*: *Будуть вік стояти біля броду / Посивілі верби-матері*.

Фітонімом *зілля* навіть в узуальній лексиці названо трави, що, за народними віруваннями, мають чарівну силу. У фольклорі, як відомо, *зілля* є усталеним символом чарівної сили: *“Єсть у мене таке зілля біля перелазу, / Як дам тобі напитися, полюбиш одразу”* [5, с. 358]. Віддзеркалення цих вірувань знаходимо в АЛН: *див-зілля* (Б. Лепкий), *зілля-ворожжілля* (І. Калинець), *зілля-смерть* (Б.-І. Антонич), *чари-зілля* (С. Бабій), *чар-трава* (І. Вирган).

ІАФ знаходять свої витoki не лише в народних піснях та пареміях, а й у легендах. Одна із легенд розповідає, що колись давно на українське село налетіли татари. Дівчата, які жили в цьому селі, щоб не йти в неволю, утопилися в бистрій і глибокій ріці, і в тому місці, де темна вода сховала від ворогів красунь, на світанку з'явилися білі пуп'янки невідомих квітів, що розцвіли яскравим цвітом. Здавалося, що ніжні руки дівчат тягнуться до сонця з-під води [7, с. 385]. Можливо, ця легенда вплинула на створення ІАФ *рука-лелія* (А. Казка), *серце-лілея* (В. Барка).

Аналізуючи словотворчу практику шістдесятників, Г. М. Вокальчук відзначає, що “в полі їхньої постійної уваги перебували фольклорні традиції творення нових художніх образів, тропів. Відтак поетичний лексикон ХХ ст. поповнився значною кількістю АЛН, сконструйованих у результаті творчого використання традиційних для мови усної народної творчості лексичних одиниць – ключових слів – у ролі базових, твірних для індивідуально-авторських інновацій” [2, с. 133]. Відзначимо, що ця тенденція поширюється не лише на словотворчість шістдесятників, а й на словопошуки багатьох письменників ХХ–ХХІ ст., що засвідчено аналізом ІАФ.

Отже, методом ономазіологічного аналізу зроблено спробу довести, що фольклор є основним джерелом творення ІАФ. У словотворчості поети часто звертаються до асоціацій, пов'язаних із традиційно закріпленими фольклором характеристиками рослин. Відтак авторські флоролексеми стають образно-метафоричними утвореннями з високим ступенем емоційно-почуттєвої сфери.

Література:

1. Биби́к С. П. Словник епітетів української мови / С. П. Биби́к, С. Я. Єрмоленко, Л. О. Пустовіт. – К. : Довіра, 1998. – 431 с.
2. Вокальчук Г. М. Неологічні експерименти шістдесятників // Словотворчість шістдесятників. Василь Стус. Ігор Калинець. Іван Світличний. Григорій Чубай : [збірник наукових праць ; відп. ред. Г. М. Вокальчук]. – Острого : Видавництво Національного університету “Острозька академія”, 2010. – С. 116-134.
3. Вокальчук Г. М. Порівняльний аналіз перших українських словників авторської неологічної лексики // Мовотворчість Павла Тичини у дзеркалі третього тисячоліття : [збірник наукових праць ; відп. ред. Г. М. Вокальчук]. – Острого : Видавництво Національного університету “Острозька академія”, 2011. – С. 160-174.
4. Данилюк Н. О. Поетичне слово в українській народній пісні : [монографія] / Н. О. Данилюк. – Луцьк : Волин. нац. університет ім. Лесі Українки, 2010. – 512 с.
5. Завадська В. Сто найвідоміших образів української міфології / В. Завадська, Я. Музиченко, О. Таланчук, О. Шалак. – К. : Орфей, 2002. – 448 с.
6. Костомаров М. І. Слов'янська міфологія : [вибрані праці з фольклористики й літературознавства] / М. І. Костомаров. – К. : Либідь, 1994. – 383 с.
7. Макарчук С. А. Етнографія України [навч. посібн.] / С. А. Макарчук. – Львів: Світ, 2004. – 518 с.
8. Номис М. Т. Українські прислів'я, приказки і таке інше (Збірник О. В. Марковича) / М. Т. Номис. – К. : Либідь, 2003. – 352 с.
9. Русский семантический словарь. Толковый словарь, систематизированный по классам слов и значений. В 6-ти томах – Т. 1 : Слова указующие (местоимения). Слова именующие: Имена существительные (Всё живое. Земля. Космос.) / Н. Ю. Шведова. – М. : Азбуковник, 1998.
10. Сучасна українська літературна мова / [Грищенко А. П., Мацько Л. І., Плющ М. Я. та ін. ; за ред. А. П. Грищенко]. – [2-ге вид.]. – К. : Вища школа, 1997. – 496 с.

11. Юрченко О. С. Словник стійких народних порівнянь / О. С. Юрченко, А. О. Івченко. – Х. : Основа, 1993. – 176 с.

Словники АЛН:

1. Адах Н. А. Словник авторських лексичних новотворів Василя Барки // Авторські лексичні новотвори Василя Барки: (семантико-дериваційний та лексикографічний аспекти) ; відп. ред. Г. М. Вокальчук. – Рівне : Вид-во Олега Зеня, 2007. – С. 52-131.

2. Вокальчук Г. М. Короткий словник авторських неологізмів в українській поезії ХХ ст. // Авторський неологізм в українській поезії ХХ ст. (лексикографічний аспект) / Г. М. Вокальчук ; за ред. А. П. Грищенко. – Рівне : РДГУ, 2004. – С. 94-491.

3. Гаврилюк Н. В. Словник авторських лексичних новотворів київських неокласиків // Київські неокласики: словотворчість / відп. ред. Г. М. Вокальчук. – Острог : Вид-во НаУ “Острозька академія”, 2009. – С. 60-298.

4. Максимчук В. В. Короткий словник авторських лексичних новотворів поетів Рівненщини / В. В. Максимчук // Проблеми й перспективи авторської лексикографії. “Регіональний” словник поетичних неолексем (Рівненщина) ; відп. ред. Г. М. Вокальчук. – Острог : Вид-во НаУ “Острозька академія”, 2008. – С. 65-181.

ЗМІСТ

РОЗДІЛ I.

ДИНАМІКА ГРАМАТИЧНОГО ЛАДУ УКРАЇНСЬКОЇ ТА ІНШИХ СЛОВ'ЯНСЬКИХ МОВ

Васильчик Ольга

СТРУКТУРА Й СИНТАКСИЧНІ ФУНКЦІЇ ПОРІВНЯНЬ –
ПРЕДИКАТИВНИХ КОМПОНЕНТІВ СКЛАДНИХ РЕЧЕНЬ
(НА МАТЕРІАЛІ ТВОРІВ УЛАСА САМЧУКА) 4

Жолобчук Анна

ЛОГІКО-ГРАМАТИЧНІ АСПЕКТИ КАТЕГОРІЇ ПРИЧИНИ
У СКЛАДНОСУРЯДНОМУ РЕЧЕННІ
(НА МАТЕРІАЛІ ТВОРІВ О.КОБИЛЯНСЬКОЇ) 7

Жолобчук Анна, Остапюк Наталія

ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКИХ
НАЗВ ЯВИЩ ПРИРОДИ У СЛОВНИКУ ПОЕТІВ ХХ СТОЛІТТЯ 12

Ковтонюк Людмила

СЕМАНТИКА ДВОВАЛЕНТНИХ ДІЄСЛІВ РУХУ
В ДРАМІ «СОЛОДКА ДАРУСЯ» МАРІЇ МАТІОС 16

Козачук Ольга

ЛЕКСИЧНО НЕ ВИРАЖЕНІ СУБ'ЄКТНІ СИНТАКСЕМИ 19

Ланова Тетяна

СОЦІОЛІНГВІСТИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ АКТУАЛІЗОВАНИХ
ГРАМАТИЧНИХ ФОРМ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРНОЇ МОВИ
(НА МАТЕРІАЛІ ПРОФЕСІЙНОГО МОВЛЕННЯ ВИКЛАДАЧІВ ВНЗ) 21

Новосад Ірина

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ЕЛІПТИЧНИХ РЕЧЕНЬ
У СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ПРОЗІ 28

РОЗДІЛ II.

ЛЕКСИКА І ОНОМАСТИКА В СИСТЕМІ УКРАЇНСЬКОЇ ТА ІНШИХ СЛОВ'ЯНСЬКИХ МОВ

Андишула Юлія

МЕТАФОРА-ІМЕННИК У ТВОРЧОСТІ ЛІНИ КОСТЕНКО 32

Вернюк Назар

ЕПІТЕТИ В ПОЕТИЧНИХ ТВОРАХ ЛЕСІ УКРАЇНКИ 34

Легкобит Дарина

СТРУКТУРА ЛІТЕРАТУРНО-ХУДОЖНІХ АНТРОПОНІМІВ
У ТВОРАХ МИКОЛИ ХВИЛЬОВОГО 36

Макарець Юлія

ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРИФРАЗОВОЇ НОМІНАЦІЇ
УКРАЇНСЬКОГО ПУБЛІЦИСТИЧНОГО ДИСКУРСУ ПОЧАТКУ ХХІ СТ. 38

Моисеева Анастасия

ПРЕЦЕДЕНТНЫЕ ФЕНОМЕНЫ
В ПОЛИТИЧЕСКОМ ДИСКУРСЕ СМИ 41

Онищук Олена

ПОЛЬСЬКО-УКРАЇНСЬКІ ТОПОНІМІЧНІ ПАРАЛЕЛІ 44

Соколова Тамара

ЛЕКСИЧЕСКИЕ ЗАИМСТВОВАНИЯ
ФРАНЦУЗСКОГО ПРОИСХОЖДЕНИЯ В РУССКОМ ЯЗЫКЕ 47

Стецюк Олена

СИНОНІМІЧНИЙ РЯД ТА ЙОГО СТРУКТУРА
В ПОЕТИЧНИХ ТВОРАХ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА 50

Струганець Юрій

ФУНКЦІОНУВАННЯ ТЕМАТИЧНОЇ ГРУПИ ЛЕКСИКИ "НАЗВИ ГРАВЦІВ
ФУТБОЛЬНИХ КОМАНД" В УКРАЇНСЬКОМУ СПОРТИВНОМУ ДИСКУРСІ 53

Усач Наталія

ФУНКЦІОНУВАННЯ КОНТЕКСТУАЛЬНИХ СИНОНІМІВ
У ТВОРЧОСТІ ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ 55

РОЗДІЛ III.

ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКА НЕОЛОГІЯ ТА НЕОГРАФІЯ

Басараба Іванна

СЛОВЕСНІ ЕКСПЕРИМЕНТИ ЛІНИ КОСТЕНКО 58

Вдович Тетяна

ФОЛЬКЛОРНА ОСНОВА ОКАЗІОНАЛЬНИХ ФЛОРОЛЕКСЕМ
У ПОЕЗІЇ ХХ – ХХІ СТОЛІТТЯ 60

Галабурда Ірина, Одарієва Ірина

АВТОРСЬКІ ЛЕКСИЧНІ НОВОТВОРИ
НА ПОЗНАЧЕННЯ ОБ'ЄКТІВ РОСЛИННОГО СВІТУ 64

Денищук Ірина

СЕМАНТИКА АВТОРСЬКИХ ЛЕКСИЧНИХ НОВОТВОРІВ
У ПОЕЗІЇ ПАВЛА САВЧЕНКА 67

Ірина Іжелюк, Ганна Килюшик, Ілона Козак

АВТОРСЬКІ НАЗВИ ЕЛЕМЕНТІВ ЛАНДШАФТУ
В СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ПОЕЗІЇ 71

Кирилюк Ольга

ОСОБЛИВОСТІ ЕВОЛЮЦІЇ ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКОЇ НОМІНАЦІЇ
В ПОЕЗІЇ ПАВЛА ТИЧІНИ 73

Коритнюк Надія

СКЛАДНІ ПРИКМЕТНИКОВІ НОВОТВОРИ В ПОЕЗІЇ АНДРІЯ МАЛИШКА 77

Кравченко Катерина

СЕМАНТИКА АВТОРСЬКИХ НАЗВ ЕМОЦІЙ
В УКРАЇНСЬКІЙ ПОЕЗІЇ ХХ СТОЛІТТЯ 79

Кривко Любов

ОСОБЛИВОСТІ СЕМАНТИКИ ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКИХ НОВОТВОРІВ
АРКАДІЯ КАЗКИ ТА ПАВЛА ТИЧІНИ (КОМПАРАТИВНИЙ АНАЛІЗ) 82

- Криворучко Антоніна, Хороша Наталія**
ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКІ КОСМОНІМИ
В УКРАЇНСЬКІЙ ПОЕЗІЇ ХХ СТОЛІТТЯ 86
- Максимчук Віталій**
СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ АВТОРСЬКИХ НОВОТВОРІВ
ІЗ ЗАПОЗИЧЕНИМИ АФІКСОЇДАМИ 88
- Поліщук Оксана**
ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКІ ПРИКМЕТНИКИ З НУМЕРАТИВНИМ
КОМПОНЕНТОМ В УКРАЇНСЬКІЙ ПОЕЗІЇ ХХ СТОЛІТТЯ 92
- Рожко Іванна, Рожко Оксана**
АВТОРСЬКІ НОМІНАЦІЇ ОСІБ У ТВОРЧОСТІ ПОЕТІВ-ДИСИДЕНТІВ 94
- Тимочко Ольга**
СТАТИСТИЧНИЙ АСПЕКТ ДОСЛІДЖЕННЯ СЛОВОТВОРЧОСТІ
ПОЕТІВ-ДИСИДЕНТІВ 60 – 70-Х РОКІВ ХХ СТОЛІТТЯ 97
- Шнайдрок Людмила**
СЛОВНИК АВТОРСЬКИХ НОМІНАЦІЙ ПТАХІВ
В УКРАЇНСЬКІЙ ПОЕЗІЇ ХХ СТОЛІТТЯ 102

РОЗДІЛ IV.

ЛІНГВОДИДАКТИКА І ПРОБЛЕМИ КУЛЬТУРИ МОВИ

- Віхтюк Марина**
ОСОБЛИВОСТІ МОВИ ТЕЛЕКАНАЛУ СТБ 106
- Ігнатюк Наталія**
ФОРМУВАННЯ МОВНОЇ ОСОБИСТОСТІ СТУДЕНТА-ФІЛОЛОГА
ЯК ЛІНГВОДИДАКТИЧНА ПРОБЛЕМА
(НА МАТЕРІАЛІ КОНФЕСІЙНОГО СТИЛЮ) 109
- Корнелюк Юлія**
СПЕЦИФІКА ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ НАВЧАННЯ
НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ 112
- Тишко Наталія**
КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД ДО ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНО-МОВНОЇ
ОСОБИСТОСТІ СТУДЕНТА-ФІЛОЛОГА (НА МАТЕРІАЛІ ПРЕСИ) 115

РОЗДІЛ V.

КОМПАРАТИВІСТИКА

- Архангельська Тетяна**
СИМЕТРИЧНЕ Й АСИМЕТРИЧНЕ
В НОМІНАТИВНІЙ ПІДСИСТЕМІ ПОЛЬСЬКОЇ МОВИ 119
- Гаврилюк Катерина**
ПРОБЛЕМИ ЕКВІВАЛЕНТНОСТІ НАЦІОНАЛЬНО МАРКОВАНИХ
ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ В УКРАЇНСЬКІЙ ТА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ 122
- Călăraș Angela**
COLOUR IDIOMS AND THEIR SEMANTIC PECULIARITIES
IN ENGLISH AND ROMANIAN 125

Тихонова Оксана

ОЗНАКИ ТА ЕТАПИ АДАПТАЦІЇ АБРЕВІАТУР-АНГЛІЗМІВ
У СУЧАСНИХ УКРАЇНСЬКІЙ І КИТАЙСЬКІЙ МОВІ ЗМІ 128

РОЗДІЛ VI.

ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВА

Виходилова Зденька

ПЕРЕВОДЧЕСКИЙ СЕМИНАР
НА КАФЕДРЕ СЛАВИСТИКИ ОЛОМОУЦЬКОГО УНИВЕРСИТЕТА 134

Гладикова Мартина

РАССКАЗ Р. ГЕРАСИМОВОЙ «РЕКА ЖИЗНИ»
ДЛЯ ЧЕШСКОГО ЧИТАТЕЛЯ 135

Зилварова Никола

АШОТ БЕГЛАРЯН – «ДЕНЬ РОЖДЕНИЯ» 138

Котаскова Мартина

ПЕРЕВОД НА ЧЕШСКИЙ ЯЗЫК ФРАГМЕНТА РАССКАЗА ДИНЫ РУБИНОЙ
«ДВОЙНАЯ ФАМИЛИЯ» 140

Лизлова Елишка

РАССКАЗ М. АЛФЕРОВОЙ «ПОГЛОЩЕНИЕ»
ДЛЯ ЧЕШСКОГО ЧИТАТЕЛЯ 144

Мерзова Радана

LIDOVÁ PÍSEŇ JAKO PROSTŘEDEK PRVNÍHO KONTAKTU MEZI SLOVANSKÝMI
SVĚTY (ČESKO-UKRAJINSKÉ VZTAHY) 149

Мразкова Гана

ВПЛИВ РОСІЙСЬКОЇ МОВИ НА НОВИЙ СЛОВНИКОВИЙ СКЛАД
В УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ЧАСОПИСАХ 154

Тардонова Михаела

ПЕРЕВОД НА ЧЕШСКИЙ ЯЗЫК РАССКАЗА Е. АНТОНОВА
«МИЛАЯ, Я ГОТОВ....» 157

Хокрова Ярмила

РАССКАЗ ЗАХАРА ПРИЛЕПИНА «СЕРЖАНТ»160

Олійник Анастасія

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ОСОБЛИВОСТЕЙ УСНОГО СИНХРОННОГО
ТА ПИСЬМОВОГО ПЕРЕКЛАДІВ163

РОЗДІЛ VII.

ФОЛЬКЛОР У ПАРАДИГМІ СУЧАСНОЇ ЛІНГВІСТИЧНОЇ НАУКИ

Терновий Ярослав

СИМВОЛІЗМ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ ПІСНІ
(НА МАТЕРІАЛІ НАРОДНИХ ПІСЕНЬ ПОДІЛЬСЬКОГО КРАЮ)167

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ170